

DR. BAYER JENŐ
1932—1970

Súlyos veszteség érte a magyar gyógyszer-analitikus társadalmat: 1970. nov. 29-én, 39 éves korában tragikus hirtelenséggel elhunyt dr. Bayer Jenő kandidátus, a Kőbányai Gyógyszerárugyár Központi Analitikai Laboratóriumának vezetője.

1954-től, amikor a Szegedi Tudományegyetemen kémia-fizika szakos tanári oklevelet szerzett, haláláig a Kőbányai Gyógyszerárugyárban dolgozott. Kezdetben növényi eredetű gyógyszerek analitikai problémáival foglalkozott, s ebben a témakörben írt disszertációjával szerzett doktorátust 1959-ben. Vizsgálatainak területe később kiszélesedett a természetes és szintetikus eredetű gyógyszerek legkülönbözőbb más csoportjaira. Élete utolsó éveiben érdeklődése egyre inkább gyógyszer-alapanyagok és kisserelt készítmények szennyvezéseinek izolálása, szerkezetük felderítése s az ezzel kapcsolatos reakció-mechanizmusok tanulmányozása irányába fordult. Híven jellegű vizsgálatait tartalmazó disszertációja alapján nyerte el a kandidátusi fokozatot 1965-ben.

Tragikus halála előtt néhány héttel lett a Kőbányai Gyógyszerárugyár Központi Analitikai Laboratóriumának vezetője. Alkotóereje teljében, tervekkel, ambíciókkal telve ragadta el a halál, amely befejezetlenségében is imponáló eredményeket felvonultató és további igen szép eredményeket ígérő életpálya végére tett pontot.

Eredményeinek egyik kulcsa rendkívüli sokoldalúsága volt. Nemcsak az analitika klasszikus módszereinek volt kiváló művelője, hanem egyik úttörője volt a papírkromatográfia hazai gyógyszer-analitikai felhasználásának, kitűnő szakembere volt az ultraibolya és infravörös spektroszkópiának és más optikai és elektrokémiai módszereknek mind a szerkezetfelderítés, mind pedig analitikai alkalmazásuk terén. Aktív művelője volt a gázkromatográfiának, és a rá oly annyira jellemző kitűnő szakirodalmi tájékozottsága, valamint széles körű kooperációs kapcsolatai révén bekapcsolódott a legmodernebb fizikai módszerek gyógyszeranalitikai felhasználásába is. Munkája során számos esetben volt alkalma bizonyítani kitűnő jártasságát mind az elméleti, mind pedig a preparatív szerves kémiában. Külön kiemelendő a műszerekhez való kitűnő érzéke nemcsak azok analitikai felhasználása, hanem a velük kapcsolatos konstrukciós kérdések vonatkozásában is.

Kutatói arcképéhez tartozik rendkívüli céltudatossága, szorgalma és munkabírása, rendszerező készsége, önmagával és munkatársaival szembeni következetes igényessége.

Halála nagy veszteség a magyar gyógyszerészet és analitikai kémiai kutatás számára.

Görög Sándor